

[Justitsministeren]

med at få registreret tingene, få bragt tingene i orden. Vi ser det jo inden for Danmarks Radio. Det er ikke dér, vi hurtigst får de nye licenstillmeldinger fra, og jeg er bange for, at man også vil opleve en vis efterladenhed på dette område. Af den grund vil registrene naturligvis så blive af mindre værdi. Når jeg taler om efterladenhed her, er det selvfølgelig ikke med hensyn til selve registreringen, den er de jo nødt til at sørge for, hvis de skal have nummerplade på, men det er med hensyn til at få anmeldt adresseflytninger, med hensyn til at få anmeldt ejerskifte osv. Dér må vi nok forudse, at disse registre i ret stort omfang ikke vil være ajourført, fordi vi mangler oplysninger fra knallertejeren.

Men hertil kommer også andre ting, f.eks. det, at en knallert, og især en brugt knallert, ikke er særlig meget værd. Når man ikke vil bruge den længere, smider man den bare væk, og det vil sige, at der ikke sker nogen afmelding. Også af den grund vil et register efterhånden kunne blive af en sådan karakter, at det ikke kan virke på den måde, man havde tænkt sig.

Her skal også nævnes, at en plade, hvis man skal have en registerplade på en knallert, naturligvis kun vil have en vis, begrænset størrelse. De tilfælde, som ofte fremhæves, når man taler for en registrering, er jo tasketyverier, hvor et ungt menneske kører forbi en ældre dame og i farten snupper tasken. Her tror jeg vi må sige, at i den forvirrede situation, der er dér, og med den lille registreringsplade, der er tale om, vil opklaringsmuligheden ikke øges særlig meget, selv om vi havde en registrering af knallerterne.

Der er nok stillet lidt for store forventninger, altså også af mig selv i sin tid, for jeg var også relativt positiv over for det i 1978. Men den mest afgørende grund til, at min principielle holdning i dag nærmest må siges at være, at jeg er modstander af det, er, at i løbet af ganske få år, faktisk i løbet af 4-5 år, er knallertbestanden faldet fra 450.000 ca. til 150.000 ca., og det er klart, at fortsætter dette fald med 50.000 eller 100.000 pr. år, så er der ikke noget at registrere, når vi får registeret oprettet.

Jeg tror, at det problem, som vi og mange følte var et reelt problem, fordi det havde så stort et omfang for nogle år siden, så at sige har løst sig selv, i hvert fald i den forstand, at omfanget er blevet betydelig mindre.

Hertil kommer så, at vi jo har indført regler f.eks. om knallertalderen, der bevirker, at vi har taget en hel årgang af de yngste væk fra knallerterne. Det er jo også noget, der taler for, at en registrering netop af kategorien unge mennesker på knallert ikke har den betydning, som det havde for ganske få år siden.

Jeg vil også gerne sige, at en registreringsordning ville kræve mandskab, ikke blot i forbindelse med etableringen, men også i den daglige drift. Jeg tør ikke sige, om det er 40 eller 60 mand om året, der skulle beskæftiges med det, men det er i hvert fald deromkring. Og da må jeg konstatere, at kunne vi inden for retsvæsenet få tilført en ekstra styrke på 40 eller 60 mand, kunne de altså efter de vurderinger, jeg må anlægge i dag, anvendes mere frugtbart end til registrering af knallerter.

Jeg må nok konstatere, at forholdene har ændret sig så meget, at det, en stor del af folkettinget, herunder jeg selv, gav udtryk for at have en positiv velvilje over for et par år siden, nu er af en lidt anden karakter. Jeg tror ikke i dag, at det ville være rigtigt at indføre en knallertregistreringsordning, og under alle omstændigheder måtte den vente, til vi fik et centralt motorkøretøjsregister.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg får jo lejlighed til senere at gå i dybden med selve argumentationen, men for den videre debats skyld vil jeg godt på baggrund af det, ministeren netop har fremhævet som to væsentlige ting, spørgsmålet om administrationsomkostningerne og spørgsmålet om mandskab, fremhæve et par helt eksakte oplysninger, som jeg tror ville tjene til gavn for debatten. Det kan nemlig ikke være rigtigt, at debatten skulle køre videre på det, synes jeg, urigtige grundlag, som ministeren ligesom har lagt op til her.

Jeg synes, det er væsentligt at fastslå og understrege, at der er sket en meget, meget væsentlig udvikling, hvad angår arbejdsbehovet og behovet i det hele taget, når det drejer sig om den centrale registrering af biler og nummerplader til dem. Det viser sig nemlig, hvis vi tager perioden fra 1977 til 1980, at antallet af solgte nummerplader inklusive erstatningsplader er faldet fra 942.653 i 1977